

הרגלים רוצות לרקוד

(ראה שער)

הטוואות סוערות; חדרי הלבשה מלאי זרי פרחים; דלת-כמה שלם בסור ארוך, גברים מהודרים; חסידים (הקרויים, בז'ארגון המקצועי, משוגעים לבלט) היוצאים מגדרם למראה כל תנועה וירטואוזית אקרובטי-למחצה הסותר, כביכול, את חוקי המשיכה; ציירים כמו א ג שהנציחו בצבעים עדינים, או עליונים, את אירת אתורי הקלעים; ס תיאופיל גוטייה, שהקדישו חלק ניכר מיצירתם לתאור מליציה, אך חי המחול; מחברי מוסיקה גדולים החל בז'אן באטיסט לולי וכלה באיגור שיצרו מוסיקה מיוחדת למחול; והחשוב מכל — מעריצים, מעריצים בכל פינה.

כך מצטיירים חי הבלט בתקופת הזוהר שלו: באיטליה, צרפ הקיסרית. קצת מן ההוד והפאר נשתמרו במרכזים השוכים אחרים התנועה הריתמית: ברית המועצות, בריטניה, ארצות-הברית. שם הבלט הקלאסי באווירה של התרחקות מאנשי יתר האומנויות, בני מ-הירה, המשווה להם יוהרה וסנוביות, אופפת אותם מסתורי-מה, בע

אישה לפי שיטה, כמו בשטחים אחרים, התקנזה גם ארץ-ישר המוצא של רבים מאזרחיה; ניסויים במספר ניכר נעשו גם בשטח הכא והמחול המודרני. היו אלה ניצוצות באפלה שחורה מאד. הסיבו פשוטות, כה פשוטות עד שכמעט אינן ניתנות לשינוי. הראשונה: באי יכולה להרשות לעצמה רק מדינה גדולה ועשירה.

מכל ענפי האומנות התיאטרוני (פרט אולי לאופירה, בה מהנה הן חלק חיוני) אין צורה תיאטרונית כה יקרה ופחות מכניסה כמו המח אחדות תומכת המדינה במוסדות הריקוד שלה, בעוד שבמקומות ז למשל ארצות-הברית, מוחזקים הבאלטים על ידי נדבנים או אגודות שג בישראל אין מוסדות ציבור כאלה בנמצא, והממשלה עניה מדי. בשטח המחול היא, איפוא, תוצאה של יזמה פרטית של משוגעני קבוצת מורות ריקוד שכל אחת הולכת בדרכה, משתדלת להורות — משלה — את האומנות הגדולה לנוער.

להשתלב, — רק בחוף לארץ. זו הפיכה הראשונה היחידה — למצבו הירוד, כמעט המיואש (אומרת אחת המורות החשו "עתיד המחול בישראל? אין לו כל עתיד!") — התוצאה: רקדני צעירים חשים שהם מבוכים את זמנם בארץ. הם רוצים לרקוד; הממשליות קימות, לדעתם, רק בחוף לארץ. מכאן השאיפה העזה שי מחול, לברוח מן האולפנים הצרים אשר במרתפי תל-אביב אל מרכזי הו אומרת אחת התלמידות, כרמלה גולדברג (20), ילידת תל אב פתח תקוה:

"להשתלב במחול אפשר רק בחוף. נכון שגם בארץ אפשר לי יוכל את הבריים החשובים ביותר אפשר לרכוש רק שם."
כמו כל הבריה וחברותיה. הגיעה כרמלה למסקנה זו לא ביו

"לריקוד אין עתיד בארץ!" אמרה אחת המורות החשובות בישראל. כרמלה גולדברג מקווה שאין זה נכון - כמאות צעירות וצעירים אחרים היא רואה את עתידה במחול. מסרבת להשלים עם הנבואה השחורה. מה הם סיכוייה - וסיכויי העתיקה באמנויות העולם?

כרמלה גולדברג

בריקוד

ספרדי

סוער

